

Björkaren, ö, Lämmås sn, Askers hd,
Ör. l.

Ä. belägg se sid. 153.

F. l. urspr. säkerl. neutr. birke > byrke > börke (e).

S. l. m. stor sannolikh. - har 'stengrund,
klippgrund'.

Hj. Lindroth, En omdebatterad önamns-
grupp, Fornvännen 1914, s. 153.

Å. 11. 1952.